Opvolging van type 2 diabetes in de huisartsenpraktijk tegen de achtergrond van het opstarttraject en de New Deal: een kwaliteitsevaluerend project

Haio: Ingelbrecht Anne , KUL
Promotor: Goderis Geert , KUL
Praktijkopleider: MATTHYSSEN Philip , Michielsen Wim , VAN RAEMDONCK Veerle

Context: Diabetes mellitus type 2 is een prevalente chronische metabole aandoening, waarbij de glucose homeostase uit balans is. Indien onvoldoende gecontroleerd, kunnen er belangrijke cardiovasculaire complicaties optreden. Om deze reden is opvolging in de eerste lijn zeer belangrijk en zijn meerdere richtlijnen opgesteld, maar de implementatie hiervan blijkt variabel.

Onderzoeksvraag: Deze studie onderzoekt de kwaliteit van de opvolging van deze patiënten in twee multidisciplinaire huisartsenpraktijken en identificeert determinanten die deze opvolging beïnvloeden.

Methode: Er werd een explanatory sequential mixed-methods design toegepast. In het kwantitatieve luik werden gegevens uit het elektronisch medisch dossier geanalyseerd om de doelpopulatie te onderzoeken en proces- en outcomeparameters in kaart te brengen. In het kwalitatieve luik werden semigestructureerde interviews afgenomen bij verschillende praktijkmedewerkers om verklarende factoren te identificeren.

Resultaten: De analyse toont dat belangrijke procesparameters, zoals Hemoglobine A1c-controle, bloeddrukmeting en screening op nefropathie, niet zo frequent als aanbevolen volgens de richtlijnen worden uitgevoerd of geregistreerd. Ook sommige outcomeparameters behalen in een aanzienlijk percentage van de patiënten de vooropgestelde grenswaarden niet. Interviews wijzen op meerdere beïnvloedende factoren, waaronder tijdsdruk, organisatorische beperkingen, variatie in praktijkvoering en suboptimale registratie. Daarnaast spelen patiëntgebonden factoren zoals therapietrouw en motivatie een rol.

Conclusie: De opvolging van type 2 diabetes mellitus patiënten verloopt niet volledig volgens de richtlijnen in de onderzochte praktijken. Hoewel een betere opvolging van deze procesparameters theoretisch kan bijdragen tot betere klinische uitkomsten, blijkt uit de interviews dat dit verband beïnvloed wordt door een complex samenspel van patiëntgebonden, zorggerelateerde en organisatorische factoren. Deze studie onderstreept het belang van structurele ondersteuning, onder meer via duidelijke werkafspraken en digitale hulpmiddelen in het elektronisch medisch dossier.